

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9315/2022
18.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца Друштва за производњу, промет и услуге „МН“ ДОО Лозница, чији је пуномоћник Гордана Младеновић, адвокат из ..., против тужене Општине Мали Зворник, коју заступа Општински правобранилац у Малом Зворнику, ради утврђења права коришћења и права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 617/22 од 16.03.2022. године, у седници одржаној 18.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 617/22 од 16.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 554/19 од 14.12.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац носилац права коришћења на делу кат. парц. .../... површине од 0.06,50 ха, укупне површине од 0.27,38 ха, уписане у ЛН ... КО ..., који део се налази на западу кат. парц. .../... до парцеле .../... у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, а по основу уговора о давању на коришћење градског грађевинског земљишта закљученог 04.09.2000. године између Општинске управе Скупштине општине Мали Зворник и тужиоца, што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац по принципу *clausula intabulandi*, код Службе за катастар непокретности у Малом Зворнику упише као носилац права коришћења на делу кат. парц. .../... у површини од 0.06,50 ха, која има укупну површину од 0.27,30ха уписане у ЛН ... КО ... у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац носилац права својине по основу одржаја на делу кат. парц. .../... површине од 0.06,50ха, која има укупну површину од 0.27,38ха уписане у ЛН ... КО ..., који део се налази на западу кат. парц. .../... у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац по принципу *clausula intabulandi*, код Службе за катастар непокретности у Малом Зворнику упише као носилац права својине на делу кат. парц. .../... у површини од 0.06,50 ха, која има укупну површину од 0.27,30 ха уписане у ЛН ... КО ... у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке. Трећим ставом изреке,

обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 81.000,00 динара док је захтев тужене преко досуђеног до трошковником траженог износа од 170.250,00 динара одбијен. Четвртим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 128.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 617/22 од 16.03.2022. године, првим ставом изреке, жалба је одбијена а првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права коришћења и права својине на непокретности поднета је 10.06.2019. године, а означена вредност предмета спора износи 280.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, будући да одговор тужене на ревизију није био нужан и неопходан, те му не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић